

Bičiulyste

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulystei“ arba

P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189
el. paštas: bičiulyste@draugas.org
bičiulyste@aol.com

Nr. 014 (131)

Ketvirtieji leidimo metai

Balandžio 6 d., 2004

Antradienio priedas

Tuesday supplement

Kai istorija vaikšto šalia...

2 psl.

Svarbus posėdis

Psichologo žvilgsniu

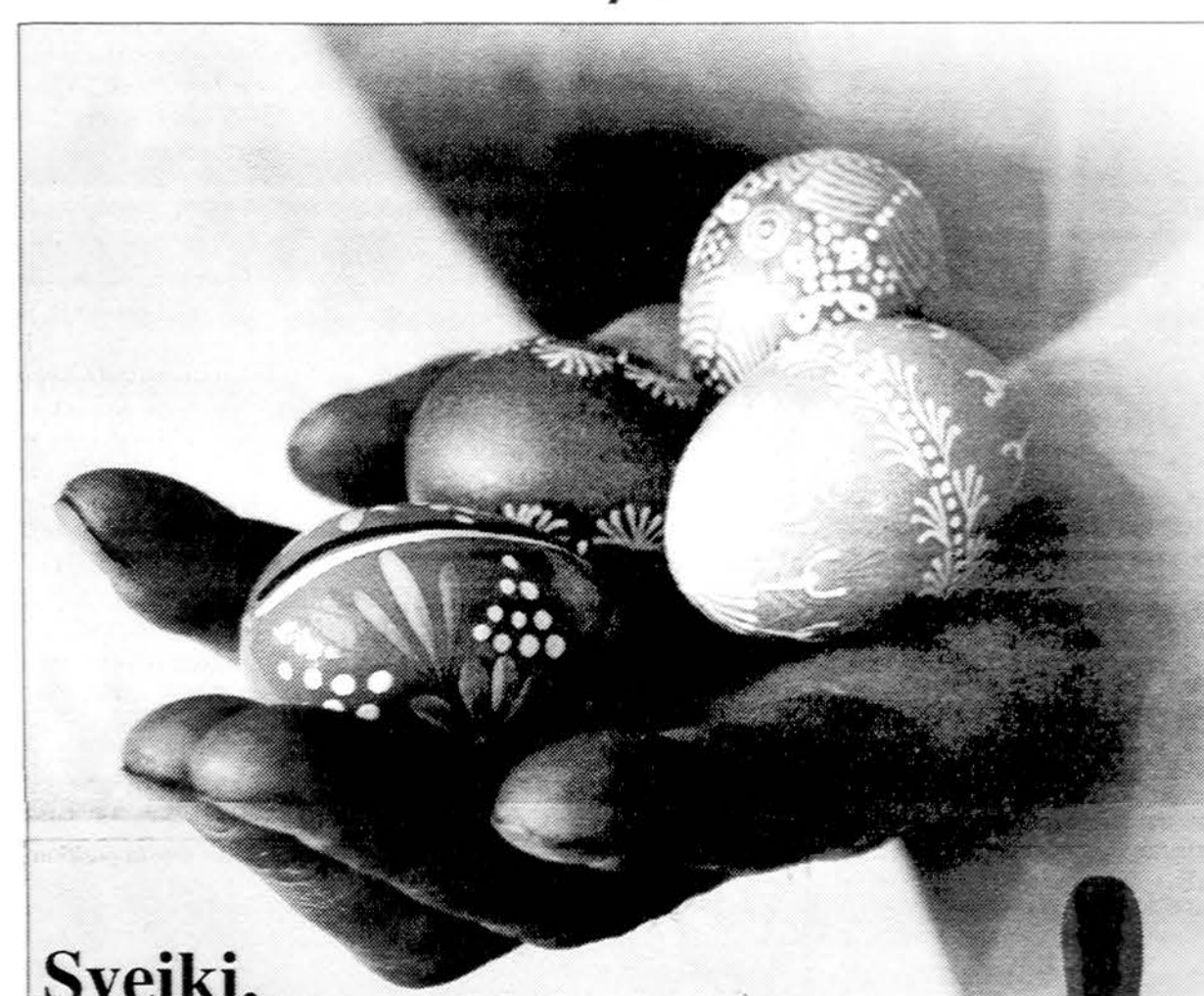
3 psl.

Mūsų vaikai

Nesileiskime išnaudojami

4 psl.

Šiame numeryje:

Sveiki, sulaukę Šventų Velykų!

Raminta Vosyliūtė -
Saladžiuvienė

Po gilaus žiemos imigro bunda žemė – žolė, medis, laukas...

Nuo senų laikų mūsų protėviams pavasaris – tai šventė, kupina naujos gyvybės ir džiaugsmo. Atgyja, vis labiau sklaidžiasi gamta. Pavasarį vainikuoja šv. Velykos. Tikintiesiems – tai svarbiausia krikščioniško pasaulio šventė, siejama su Kristaus prisikėlimu ir žengimu į dangų. Visu, didelių ir mažų, taip laukiamos šv. Velykos švenčiamos pirmąjį Menulio pilnaties sekmadienį, po pavasario lygiadienio.

Kodėl švenčiame Velykas? Su kokia nuotaika, kokias mintis sukelia žodis „Velykos“? – Velykos – tai kiaušiniai, margučiai, kiškutis, Velykų pyragas, margučių ridenimas, – sako mano dukra Severija (Boca Raton, FL).

– Kiaušiniai! – Margi, gražūs ir skanūs! Pavasarijanti, bundanti gamta, kepančių Velykų pyragų kvapai, gaminamų patiekalų gardumas, jau sukelia šventinę nuotaiką. Nuostabu! – džiaugiasi Vilma Z. iš Chicago, IL.

– Velykos – tai pavasaris, sprogtantys medžių pumpurai, kiaušinių dažymas drauge

su vaikais, tai nuostabus sekmadienis, praleistas kartu su šeima, – sako Žana Šiurna (Brooklyn, NY). – Kiaušiniai, pavasaris, atgyjančios gamtos ir dvasios džiaugsmas, – šypsodamasi kalba Vilija A. (Chicago, IL).

– Velykos – tai pavasarijantis jausmas širdyje, saulės šiluma, bundanti gamta, ypatingai graži pavasario šventė, – užsisvajoję Salomeja V. iš Chicago, IL.

Vytautui ir Stanislovui (Chicago, IL) Velykos – gamtos prisikėlimas, malonių jausmų, naujos vilties, nuostabus metų laikas – pavasaris.

Ar kada susimąstėte – kodėl dažote kiaušinius, o ne – kankorėžius ar akmenėlius? Kas slėpi šiame Velykų margučio simbolioje? – Kiaušinis pagonių tikėjime simbolizuoja gyvybės atsiradimą, vaisingumą. Manoma, kad padarius kiaušinių, iš jo išlenda gyvatės gyvybė (gemalo pavi-

dalus). Senoliai tikėjo, kad gyvatės, požemių gyventojos, globoja derlių. Tai jos pavasarį prikelia augmeniją, žydėjimą, vaisingumą. Del to ir buvo ridinėjami margučiai per Velykas – susiliedami su žeme, jie žadino požemio gyventojas.

Kiaušinių marginimas, spalvos, įvairūs raštai, turėjo magišką reikšmę. Raudona – simbolizavo gyvybę, juoda – žemę, mėlyna – dangų, žalia – bundančius augalus, geltona – javų brandimą. Tikėta, jog vašku margintos saulutės bundantį augmenijai suteikia pakankamai šilumos ir spindulių; žvaigždės – šviesos, naktį derantiems laukams; išskutineti žaliukai ir gyvatelių raštai buvo skirti naujai gyvybei.

Anksčiau buvo ypač tikima

nepaprasta kiaušinių galia. Jų kuo gausiau stengdavosi valgyti ligoniai. Nevaisingos moterys gydydavosi gerdamos žalius kiaušinius. Artėjant užkasdamo kiaušinius dirbamoje žemėje, kad geriau derėtų laukai.

Ar žinote kaip švenčia šv. Velykos kitos pasaulio šalys?

BULGARIJA

Raudonos spalvos kiaušinis – viso pasaulio krikščionių sentiškių bažnyčios simbolis. Kiaušiniai dažniausiai dažomi Didįjį Ketvirtadienį. Labai populiari Velykų duona „kozunak“. Vienas šios duonos kepalukas „inkrustuojamas“ nelyginiu skaičiaus raudonais kiaušineliais. Bažnyčioje pašventinta duona ir kiaušiniai valgomi Velykų rytą. Keletas šventinių kiaušinių užkasami vynuogynų lauke, kad apsaugotų augalus nuo krušos ir atneštų gerą derlių.

MEKSIKA

Šioje šalyje šv. Velykos švenčiamos dvi savaitės: nuo Verbų sekmadienio (Palm Sunday), ypač – Prisikėlimo sekmadienį (Pascua) – iki atėinančio savaitgalio, Atvelykio. Daugelyje vietų vyksta teatralizuoti vaidinimai ir eisenos: „Paskutinė vakarienė“, „Išdavimas“, „Teismas“, „Nukryžiuojamas“ ir „Prisikėlimas“.

VOKIETIJA

Šv. Velykos – viena svarbiausių (išskyrus šv. Kalėdas) švenčių. Šią dieną visi šalies krikščionys švenčia Kristaus prisikėlimą. Didįjį Penktadienį ir Velykų savaitgalį niekas nedirba. Tėvai prikrauna į pintineles

daug saldumynų, kiaušinių, nedidelių dovanėlių ir paslepia namuose. Velykų rytą, po pusryčių, vaikai ieško, ko jiems atnešė kiškutis ar Velykų bobutė.

AUSTRALIJA

Šioje šalyje labai populiarūs kiaušiniai iš cukraus ir šokolado. Šventės valgiaraštyje: kepta aviiena, jautiena ar vištiena su daržovėmis. Ypač gausiai gaudžiuojamasi saldžiomis, karštomis, kryželiais puostomis bandelėmis. Jas austrai valgo Velykų rytą, prieš eidami į bažnyčią.

SUOMIJA

Nors kovas ir balandis čia dar labai žvėrūs, tačiau tai labai didelė Kristaus prisikėlimo ir pavasario atgimimo šventė. Gerokai prieš Velykas, mažieji suomiai pasėja žolės sėklų į mažyčius vazonėlius. Sužaliavę žolės stiebeliai – tikras pavasario atbudimo ženklas, nors jis dar tik yra ant palangės. Į vazas merkiama „kačukai“. 86 procentai suomių išpažįta liuteronų tikėjimą, bet dauguma žmonių sugauja į bažnyčias – labiau dėl muzikinių koncertų, negu vakarinių pamaldų. Kai kuriems jų – tai tik dar viena šventė, kai galima su šeima šauniai praleisti laiką, pavyzdžiui – pasidinėti Laplandijoje.

Tai, tokios tos šv. Velykos... Tegul šventą sekmadienio rytą tekančios saulės spindulys pažadina pumpurą, gelės stiebelį pabudina naują viltį ir meilę, užmezga naują gyvybę, atveria plačiai vartus ir tikėjimą ir artimųjų širdis.

LIETUVA, TĖVYNĖ MŪSŲ...

Lietuva – stipri ir saugi!

Vytautas Visockas

Kovo 29-oji

Pagaliau tai įvyko! 2004-ųjų kovo 29-ąją! Dar viena data, kurios nepamiršime, kaip Mindaugo karūnavimo datos, kaip Gedimino laiškų, kaip Vasario 16-osios. Kovo 11-osios... Lietuva stauga tapo stipri ir saugi, kaip Vytauto laikais po Žalgirio mūšio. Tai įvyko, kai Jungtinės Amerikos Valstijose, kur prieš 55 metus buvo įsteigtas sėkmingiausias karinis aljansas, Lietuvos premjeras Algirdas Brazauskas JAV valstybės sekretoriui Collin Powell įteikė dokumentus, patvirtinančius Šiaurės Atlanto sutarties rėmus Lietuvoje. Jūs ten, Amerikoje, visa tai matėte geriau negu mes Lietuvoje. Užtat mes gerai matėme, kaip grakščiai ir veržliai Lietuva atskrido F-16 naikintuvais. Dabar esame viena iš 26 galingiausių (ir taiklingiausių!) valstybių pasaulyje. Duok, Dieve, kad bent 55-erius metus jaustumės ramūs ir saugūs, ir kad neišsipydytų Rusijos carų ir diktatorių nenugaldomas troškimas mus pavergti. Būtų geriausia, jeigu Rusija artimiausiu metu taptų ne tik stipri, bet ir taiki, demokratiška. O kol kas ji tik stipri (lyginant su Lietuva).

Oi, kaip Maskvai nepatiko šis mūsų džiugavimas, kai Algirdas Brazauskas, tarsi koks Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovas kunigaikštis Algirdas, iš Washington'o Lietuvai parvežė sustiprėjusį pasitikėjimą savimi ir buvusią normalios valstybės šlovę! „Del NATO pletros reikia imtis ryžtingų priemonių. Taip pat ir del Aljanso lektuvų. Pažeidei sieną – numušti, tuščiai burnos neušinant“, – piktinosi buvęs Rusijos karinių oro pajėgų ir priešlektuvinės gynybos vyriausiojo vadas, armijos generolas Anatolijus Kornukovas. Kurgi ne: nuo šiol jų MiG – ams teks pamiršti, kad buvo galima nebaudžiamiems demonstratyviai persikristi visą Estijos teritoriją, kaip tai atsitiko pernai. Nuo šiol nėra Lietuvos, Latvijos, Estijos gynybinės erdvės, o yra bendra NATO gynybinė erdvė, ir to reikia paisyti. Žinoma, tokie Rusijos saldfonų purkštavimai nuo kovo 29-osios mums kelia tik šypseną. Kiek rimtesnis Dūmos viceministro Dmitrijaus Rogozino grasinimas gerokai padidinti karines pajėgas Karaliaučiuje, paverčiant šį neteisėtai pavdomą kraštą į ypatingos ekonominės zonos ypatingąją karinę zoną. Bet ir vėl: čia tiek daug rusiškų

ginklų, kad sunku įsivaizduoti, jog jų galėtų būti dar daugiau. „Penktosios kolonos“ žygis i Lietuva

Tai, pavoju Lietuvai kelia ne rusų MiG-ai, ne surūdiję povandeniniai laivai, o Rusijos „penktoji kolona“, Lietuvoje veikianti nuo pat nepriklausomybės paskelbimo, bet ypač suaktyvėjusi po to, kai tapo aišku, kad Vakarų kietinimai priimti mus į NATO yra ne tušti „rinkiminiai pažadai“, kad tai išties gali tapti realybe. Nuo

šio pavojaus mūsų neapsaugos nei Šiaurės Atlanto karinis Aljansas, nei Europos Sąjunga.

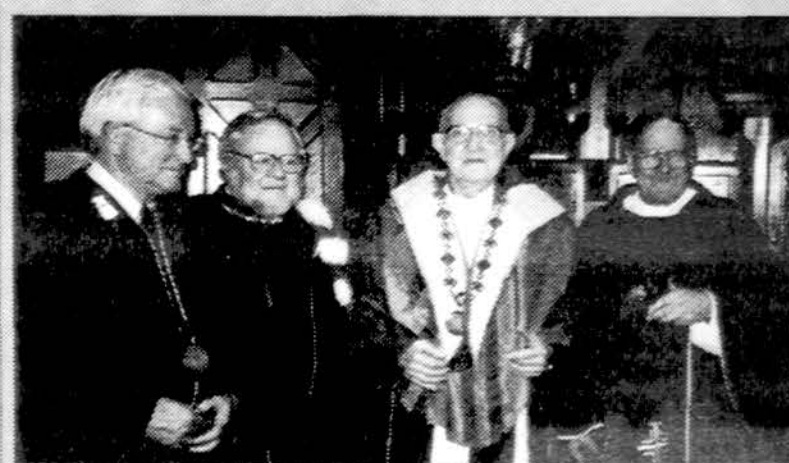
Mes vos nesuklupome, rados, tygoje vietoje. Nes nesugebėjome pastebėti tos „kolonos“ veiklos pėdsakų, daugelis jų nematome iki šiol, nors štai Didžiosios Britanijos žurnalo „Jane's Intelligence Digest“, glaudžiai susijusio su šios šalies žvalgybos tarnybomis, redaktorius Alex Standish puikiai mato, „kad nors Maskvos tikslas išliks tas pats – kontroliuoti padėtį kaimyninėse valstybėse, dabartinė Rusijos specialioji tarnyba veikia yra daug rafinuotesnė, nei buvo SSRS laikais“, kad „V. Putin'as bei jo jėgos struktūros grupė rekonstravo visą Federalinės saugumo tarnybos (FST) darbo strategiją Baltijos kraštuose“, kad prasidėjo „Kremlius kontroliuojamų ekonominių struktūrų ekspansija tiek i Lietuvą, tiek i kitas kaimynines valstybes“, kad iš Maskvos atakliai siekiama nuolat kaitinti politinę įtampą, skaldyti visuomenę. Štai britai aišku, kad Rusijos slaptosios tarnybos palyginti už nedidelius pinigus nusipirko politinę įtaką Lietuvoje (arba, kitaip sakant, prezidentui R. Paksui), o mums atrodė, kad R. Pakas gina vargštančiųjų interesus, kovoja su elitu, užtat yra nepagrįstai „vertinamas“.

Ir akivaizdu, ir neįtikėtina

Po tos garsiosios teniso partijos, po to, kai J. Borisov'as net 5 val. 45 minutes visuomeniškai patarinėjo R. Paksui, rados, akys turėjo atsiverti mums visiems. Prezidentūra panašėjo į valstybės perversmą prakišusių vadų ir vadukų štabą. Vieni iš jo bėga, kiti kuria įvairias legendas, kurios, galbūt, pravers išsiveržus iš apsuptys, treti iš neviltes... Ką žmonės daro iš neviltes? Aplink Prezidentūrą verda gyvenimas, vyksta istoriniai įvykiai, „žmonių išrinktas“

nukelta i 3 psl.

Sveikiname!

Š.m. kovo 14 d. Bostono Švento Kryžiaus katedroje buvo įteiktos Vytauto Didžiojo universiteto Garbės Doktaro vardo regalias – kunigui William Wolkovich-Valkavičiui.

Džiaugiamės ir didžiuojamės, kad bičiuliškos trečiosios bangos lietuvių pastangos, išeivijos visuomenės priėjimas, nenuejo veltui. Mūsų pristatytas kun. Vincas Valkavičius buvo įvertintas. Sveikiname ir linkime geros sveikatos Jums, kunige. Jūs taip kruopščiai ir nuodėdžiai naktote lietuvių išeivių gyvenimo istoriją Amerikoje, tad Jums ne tik sveikėjimai, bet ir didžiausia padėka. Jūsų darbas „Lithuanian Religious Life in America“ – neįkainojama vertybė lietuviškos Amerikos istorijoje.

Nuotraukoje iš kairės: prof. Vytautas Kaminskas, VDU rektorius, prof. Algirdas Avižienis, kun. William Wolkovich-Valkavičius, Bostono Švento Kryžiaus katedros rektorius reg.Msgr. Frederick J.Murphy. (Nuotrauka iš asmeninio V. Valkavičiaus albumo).

SUSITIKIMAI

SALLY

Ligija Tautkuvienė

Susitinka žmonės skirtingai. Su Sally Storrer susitikome veik prieš vienuolika metų, kai jos namus atėjo angliškai nekalbanti valytoja. Susikalbėti padėjo vokiečių kalba. Apie Lietuvą Sally žinojo, nes jų šeimos draugai kaip tik tuo metu lietuviams padėjo kurti naują Konstituciją. „Helen's polish cleaning service“, kuriame pradėjau darbo karjerą Amerikoje, garsėjo nesiskaitymu su žmonėmis, jų išnaudojimu. Baisiausias buvo vairuotojas Mirek'as, kuris stačiai terorizavo moteris. Nebūtinai lietuvis. Jo terorizmas pažino visas. Jei namas didelis ir sunku jį nepatyrusioms valytojoms išvalyti, jis būtinai atvažiuodavo 5 min. anksčiau — vėluoti j automobilių neturėjo teisės nė viena (jis turėjo teisę tokią nesusipėjimą paklikti ir važiuoti toliau. Nesvarbu ar buvo žvėriškos dienos, ar lyjo lietus...). Ilga istorija. Sally namas be galo didelis — 5 miegamieji ir t.t. Kai nedrąsiai pravėriau duris ir nusėdau, išvydusi didelius plotus, pamaniau — širdis plyš. Jau besidarbuoju antrame aukšte, moteris šaukia: „Tau lančas ant stalo. Atėik valgyti“. „Ne, ne, negaliu“. „Eat is eat, work is work“, — buvau išmokusi frazė. Ją senokai pamiršau, o Sally, visada šypsodamasi, atsimena... Sally Storrer namuose manęs nežemino, pirmą kartą kalbėjo kaip su žmogumi. Vėliau Sally pasakys: „Jei apsigyvenčiau Lietuvoje, nemokėčiau kalbos, nevaizduočiau mašinos — turėčiau dirbti tokį pat darbą“.

Praėjo dešimtmetis, seniai nebevalau namų. Taip sakant, „padariau karjerą“ — dirbu kitus darbus. Su Sally ir Dan Storrer šeima tapome draugais. Sally, nors ir sunkiai serga multiple sklerozė, yra retos valios moteris, nepasiduodanti ligai. Ne kartą apsilankė lietuvių menininkų koncertuose. Susizavėjusi smuikininko Raimundo Katiliaus griežimu, bandė jo pasirodymą įpiršti Čikagos simfoniniam orkestrui, mat jo mecenatė buvo igus metus. Nepavykus, su nuostaba sužinojo, kad koncertuoja beveik tik vienos tautybės gastroluojantys muzikantai, o koncertų planas sudarytas penkėti metų į priekį.

Prieš porą metų išsikalbėjome, kad Čikagoje yra Lietuvos lakūnams — Danui ir Girenui pastatytas paminklas, didvyriškam skrydžiui per Atlantą atminti. Tada Sally pasigyrė, kad turi pirmojo amerikiečių vienmotorio lėktuvo detalę. Klausiu, kodėl nepasakojai žurnalistams? Gal aš galiu tai padaryti? — Sally paskambino į „Chicago Tribune“. Kai

Howard DuFour ir Sally Storrer prie buvusios brolių Wright'ų dviračių parduotuvės Dayton'oje. Dabar čia įsikūręs muziejus.

po pusmečio, galų gale, buvo išspausdintas straipsnis, Sally nustėro: „Jis parašė, kad aš nežinau, iš kur mano šeimoje atsirado ta detalė! Bet juk tai melas! Jis visai neįsiskaitė į mano pasakojimą. Juk aš norėjau pagerbti savo senelius, surasti — kam priklausė toji detalė!“

Detalė, kurią Sally padovanojo brolių Wright'ų muziejui — alkūninio veleno dalis. Veleną atkūrė Howard DuFour. Jis atkurtas iš medžio, nes iki Sally detalės nebuvo žinoma iš kokios medžiagos buvo padarytas tas velenas. Nebuvo išlikusi nė viena originali detalė iš pirmųjų lėktuvų. Tas nedidelis metalo gabalėlis, kurį dabar turi muziejus, atverčia naują istorijos puslapį ir įrodo, kad jau 1903-06 metais (detalė yra iš 1906 metų lėktuvo, ne iš pirmojo, kaip buvo manyta...) Amerikos metalurgijos pramonė buvo aukštesnė lygyje.

Gavęs detalę, Howardas atsargiai, tarsi chiuirgas biopsijai, paėmė iš jos dalelę ir nusiuntė tyrimams į The Smithsonian Institution įkurtą 1946m., Washington, DC, kurio laboratorijoje atliekami patys svarbiausi moksliniai bandymai. Pažintis su Howard DuFour atvėrė dar vieną mažai ar beveik nežinomą istorijos puslapį. Kai broliai Wright'ai nupirė skandytuvams įtaisyti motorą, jie kreipėsi į GM (General Motors) inžinierius, tačiau šie atsisakė. Dviračių faktoriijoje dirbo mechanikas Charles Taylor. Jis pasiūlė sukurti motorą. Tai buvo fenomenalus darbas. Charles sukurtas motoras pakėlė į orą pirmąjį pasauliųjų lėktuvą. Visi kalbėjo tik apie brolius Wright'us ir jų sukurtą skraidymo aparatą, padėjusį pagrindus aviacijai, tačiau visi užmiršo Charles Taylor, be kurio pagalbos lėktuvas nebūtų pakilęs. Howard DuFour didžiausias nuopelnas, kad jis pakėlė užmaršties užuolaidą, ištyrinėjo, parašė knygą ir pristatė pasauliui nepelnytai neminimą, gal ir užmirštą

Howard DuFour ir Sally Storrer su detalė (Howard laiko ją dešine ranka) ir visu vėlenu.

Howard DuFour (kairėje) ir Dan Storrer. Už jų nugaras — brolių Wright'ų vaskinės figūros.

Howard DuFour namo svetainė. Priekyje — modeliai, kuriuos sukūrė namo šeimininkas. Ant sienos — paveikslas, kuriame nutapytas pirmasis lėktuvas, broliai Wright'ai ir jų sesuo Katrin.

MOČIUTE, SENELI, AŠ PADARIAU!

Sally Storrer

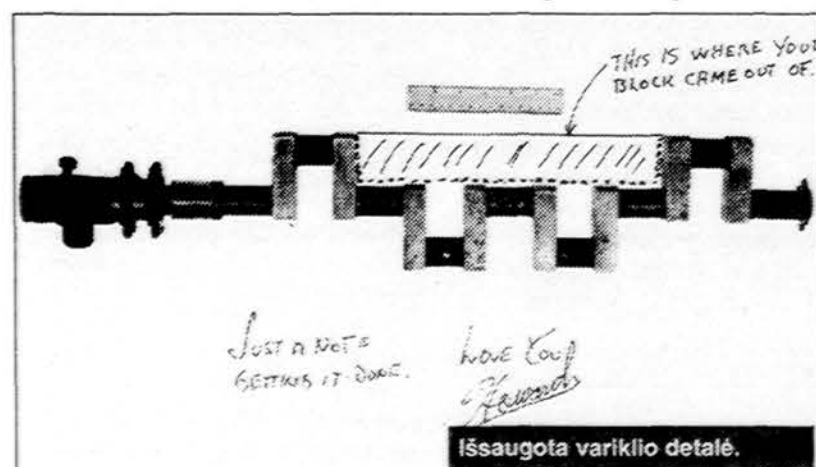
Kai aš buvau maža mergytė, kiekvieną vasarą lankydavau savo mylimus senelius — E. M. Snediker šeimą, gyvenusius Ohio valstijoje, Fairfiels miestelyje. Vėliau šis miestelis buvo pervadintas į Fairborn. Atsimenu, kad ten pastoviai matydavau man daug nepažįstamų ir nesuprantamų daiktų, sukrautų jų garažo kampe. Kartą paklausiau — kas tai? Išgirdau, kad tai — „įvairiausi agregatai“, kadaise priklausę broliams Wright'ams. Mano seneliams juos atidavė Wilbur šeimai. Dabar aš žinau, kad Wilbur seneliui atidavė istorijos gabalėlius. Deja, aš turiu tik vieną...

Mano močiutė kilusi iš David Beard šeimos. Jie gyveno Huffman Prairie fermoje. Žinau, kad jie matė be galo daug idomių dalykų, kurie vyko prie keliuko į skrydžio lauką.

Galinėje verandoje mano seneliai turėjo sūpuokles. Po pietų labai dažnai visi susėdėdavo ir kalbėdavomės apie daugelį dalykų. Močiutė mėgdavo pasakoti istorijas iš savo jaunystės laikų, ypač — apie du jaunos vyrus lakūnus. Ji pasakojė, kad kai tik lėktuvas leisdavosi žemyn, mano močiutė, pasimusi pirmosios pagalbos reikmenis, skubėdavo per kelią į skrydžio lauką. Močiutės jaunesnysis brolis Torrence Beard dirbo pasiuntinuku pas brolius Wright'us. Aš prisimenu, kaip ji pasakojė, jog skrisdami Wright'ai eksperimentuodavo. Jie tai pridėdavo, tai nuimdavo svorius lėktuvėlyje. Močiutė pasakojė, kad net aukšto rango prancūzų pareigūnas buvo atvykęs į fermą, klausdamas — ar iš tikrųjų lėktuvas gali skristi. Mano prosenelis pasirašė dokumentą, kuriame

matvirtino matęs pirmąjį ir visus kitus skrydžius virš Huffman Prairie fermos.

Mano tėvas buvo kelių mažų miestelio laikraščio redaktorius ir leidėjas. 1959 metų rugsėjo 24 d. straipsnyje „Šiaurės rytų dvelksmas“, jis paitavo mano senelio žodžius: „Aš sėdėjau kukurūzų lauko pakraštyje, kai lėktuvas pralėkė penkis kartus aplink lauką virš mano galvos. Jie bandė šimtus kartų išsau-

Išsaugota variklio detalė.

dami iš tripodo (katapultos)“.

2002 vasarą išsiunčiau keletą užklausimų, bandydama išsiaiškinti, kas per metalo gabalas yra pas mane. Galų gale suradau Howard DuFour iš Dayton. Jis yra brolių Wright'ų sklandytuvų, lėktuvų variklių ekspertas. Howard DuFour parašė knygą apie Charles Taylor, kuris talkino broliams Wright'ams, pagamindamas pirmuosius variklius. Bešnekančiu telefonu, jis susidomėjo tuo metalo gabalu, jam. Praėjus vos kelioms dienoms, sulaukiau džiaugsmingo Howard DuFour skambučio. Pasirodo, kad mano tampomas „gelžgalis“ turėjo tiesioginį ryšį su broliais Wright'ais. Tai buvo variklio dalis, kuri sudejo visus

taškus ant „I“. Tik išsėmęs detalę iš dėžutės, jis iškart suprato, kur ji turi būti. Tai buvo alkūninio veleno dalis, naudojama brolių Wright'ų variklyje. Niekas dar nebuvo matęs tokio svarbaus įrodymo, patvirtinančio to meto metalurgijos pasiekimus.

Mielas žmogus H. DuFour pakvietė mane su vyru atvykti į Dayton. Ten su juo praleidome ilgą savaitgalį. Mes

galėjome apžiūrėti natūralaus dydžio 1903 metų brolių Wright'ų lėktuvą, kurį Howard, kartu su komanda pagalbininkų sukonstravo ir atgaivino. Lėktuvas pakabintas Wright State university bibliotekos salėje. H. DuFour taip pat pagamino brolių Wright'ų alkūninio veleno medinę kopiją pagal išlikusius brėžinius. Mano turėta metalinė detalė vienas prie vieno atitiko į alkūninį veleną. Tai šimtu procentu įrodė jos autentiškumą.

Ši istorinė vertybė mūsų šeimai yra labai brangi. Po senelio mirties, mano mama (Beard šeimos narys) pasiėmė ją su savimi į Pennsylvania. Mirus mano tėvui, apžiūrindama senas relikvijas, aš ją atradau iš naujo. Taip ji pra-

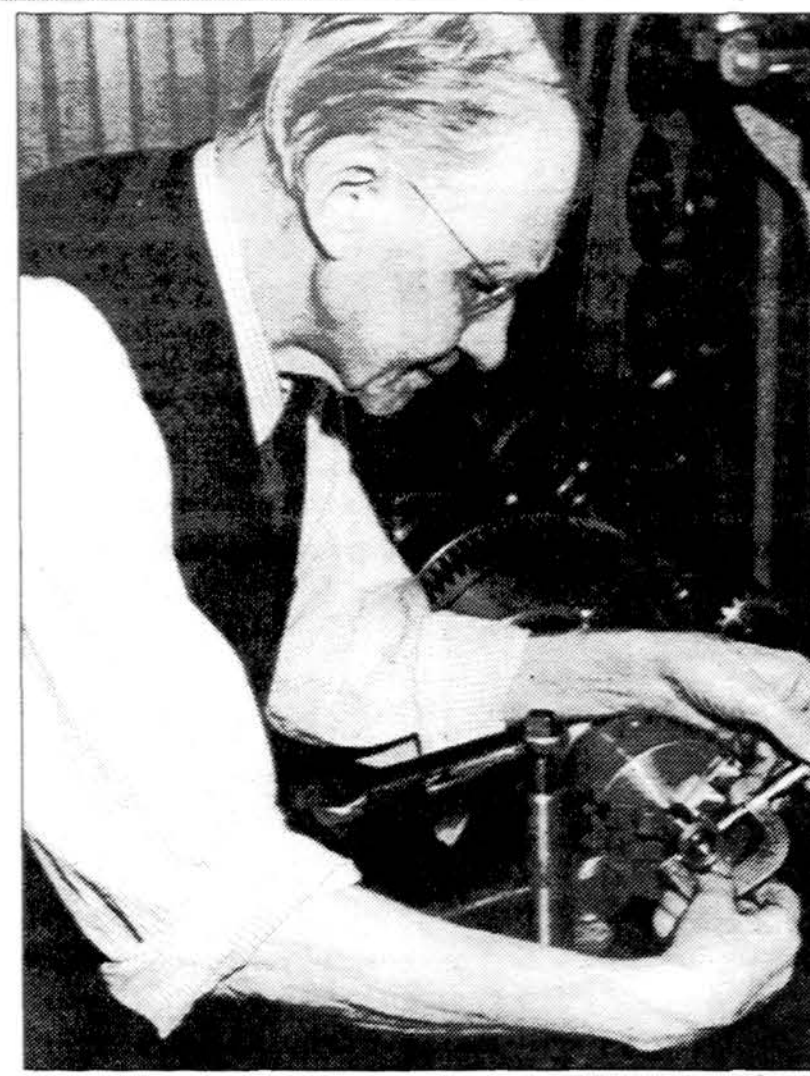
gulėjo 26 metus mano rūsyje Wheaton, IL. Mano vyras ir sūnus, pastoviai pasiūpindami, klausdavo, kada gi aš pagaliau išmesiu tą detalę? Tačiau aš atsikirsdavau: „Nekisikit rankų, tai istorijos gabalėlis“.

Howard DuFour nuvežė mus į Carrillion istorijos parką, kuris šiandien yra brolių Wright'ų Aviacijos centro dalis.

Būdamas ten supratau, kad čia ir yra vieta šiai neįkainojamai vertybei. Aš suvokiau, kad istorijos pinigais nepamatuosiu. Giliai širdyje jaučiau, kad mano kelionė pasiekė finalinį tikslą. Jaučiausi pakyla ir pripildyta neapsakomo džiaugsmo, kad „grąžinau“ tą metalo gabalėlį į Dayton'ą — atgal ten, iš kur jis iškeliavo. Dabar jis „namie“.

Taip, močiute, seneli Snediker, aš tai padariau!

vertė Jurga Tamonienė

Charles Taylor, sukūręs pirmąjį variklį brolių Wright'ų lėktuvui.

genialų mechaniką Charles Taylor.

Rašydama šį straipsnį ieškojau Charles Taylor pavardės 1992 metų Webster's New World „Encyclopedia“. Deja, jos neradau. „Google“ yra straipsnis apie „voš nepamirštą aeronautikos istorijos dalį“. Howard DuFour parašė knygą apie Ch. Taylor. Apie ją kalbėsime kituose „Bičiulystės“ numeruose.

Sally kartais pasako: „Tik Dievas numato įvykius, žino kas su kuo turi susipažinti ar draugauti. Taip turėjo atsitikti, kad ateitum į mano namus, taptum mūsų drauge. Iš čia ir mano istorijos — laiminga pabaiga, juk viskas susiję. Tik Dievo ranka, viskas susiklostė taip, kaip turėjo būti.“

Bičiulystė

REDAKCIJA

LIGIJA TAUTKUVIENĖ
redaktorė

STEFAMAMOŠEVIČIENĖ
žurnalistė

VYTAUTAS VIŠOCKAS
žurnalistas (Lietuva)

Dr. KESTUTIS TRIMAKAS
psichologas

Dr. DALIA KAIRIŪKŠTIENĖ,
korespondentė

ZITA LENKAITĖ — MASLEY
korespondentė

ALGIRDAS VITKAUSKAS
korespondentas

RAMINTA VOSYLIŪTĖ
korespondentė

ALVIDA GUDĖNIENĖ
kosmetologė

EDVINAS GIEDRIMAS
www.Lithuanet.com

ADOMAS TAUTKUS
dizaineris

JONAS KUPRYS
techn. vadovas

Telefonas pasiteirauti:
773-585-9500.

Skambinti pirmadieniais,
antradieniais ir penktadieniais
nuo 9 v.r. iki 4 v.p.p.

Rašyti adresu:
4545 W 63rd Street,
Chicago, IL, 60629

arba: P.O. BOX 4102
Wheaton, IL, 60189
elektroninis paštas
biciulyste@draugas.org
biciulyste@aol.com

„Bičiulystė“ Čikagos apylinkėse galėsime išgyti visose, lietuviškomis prekėmis prekiaujančiose, parduotuvėse.

Prenumeratą priima „Draugo“ administracija.

JAV ribose:
pusmečiui (26nr.) — \$20
metams (52 nr.) — \$40

[Kanada]:
pusmečiui — \$34
metams — \$68

[Lietuva/Europa]:
pusmečiui — \$42
metams — \$80.

SPORTAS

Sekmadienį, balandžio 4d. įvyko penktasis varžybų turas. Rezultatyviausias žaidėjas — E. Jacunskas, pelnęs savo komandai (STUMBRAS) 27 taškus.

Balandžio 18 dieną krepšinio varžybos vyks:
Alytus — Panevėžys 1:00 v.p.p.;
Aukštaitija — Atlantas 1:10 v.p.p.;
Tauras — Stumbras 3:20 v.p.p.;
Radviliskis — Kretinga 4:30 v.p.p.;
Lituanica — Vilnius 5:40 v.p.p.

RADVILIŠKIS	48
AUKŠTAITUA	36
STUMBRAS	46
VILNIUS	36
ALYTUS	81
TAURAS	30
LITUANICA	60
ATLANTAS	36
KRETINGA	57
PANEVĖŽYS	34

Turnyrinėje lentelėje pirmauja:

- I. **ALYTUS** — 6 pergalės;
- II. **RADVILIŠKIS** — 5 pergalės, 1 pralaimėjimas;
- III. **STUMBRAS** — 4 pergalės, 2 pralaimėjimai.

BIČIULYSTĖS inf.

LIETUVA, TĖVYNĖ MŪSŲ...

Lietuva stipri...

atkelta iš 1 psl.

prezidentas išsisi po pralaimėtos (laimėtos?) teniso partijos. Net aršiausi jo priešininkai (A. Kubilius, R. Valatka) emė gailėtis: nespardykime gulincio. Taikyta žiniasklaidai, kuri žaibiškai apsisuko 180 laipsnių. Pagailo ir kito pagrindinio veikėjo – J. Borisovo. Menki juokai: žmogus neteko laisvės (namų areštas), pareigų, posto, pinigų ir ginkluotos apsaugos. Tačiau beviltingumo ir bejėgiškumo būseną Prezidentūroje truko neilgai. Atkuto ir G. Šurkus (iškelta baudžiamoji byla), ir V. Mazuronis (iškelta baudžiamoji byla), ir H. Žukauskas, R. Pavilionis, ir pats R. Paksas. Pastarasis panorą nuvykti į Zoknius ir iš ten pakrauti su Lietuvos kariu oro pajėgų lengvuosiu atakos lektuvu „Albatros L-19“. Nusileidęs ant žemės žurnalistas gyres, kad neteisėtai net varėtas tą naikintuvą, nors į padangę pakilęs kaip antanas pilotas. Štai koks aš sveikas ir stiprus! O jūs pliauškite apie mano protines galias! Vis dėlto laimė, kad jam nesėvė į galvą nusitaikyti į Seimo pirmininko Artūro Paulausko kabinetą ir šitaip neribotam laikui atidėti paskutinį apkalto etapą. Juk visi kalba, kad niekas negali žinoti, ką R. Paksas sugalvos rytoj. To skrydžio metu iš aukštybių jis matęs Kryžių kalną ir jame stovintį savo kryžį. Ką dar per praėjusią savaitę nuveikė R. Paksas? Vytauto Didžiojo ordino Komandoro kryžiaus neskyrė Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkui Alvydui Sadeckui, šio komiteto nariams Rasai Juknevičienei ir Algirdui Gričiui, apdovanojimus pristatytus Seimo pirmininko Artūro Paulausko už nuopelnus siekiant narystės Šiaurės Atlanto sutarties organizacijoje. Beje, šiomis dienomis R. Paksas die-

vagojasi, kad niekada nesakęs, jog J. Borisov'as jį šantažavęs. Žurnalistai gužčioja pečius ir cituoja jo garsiosios atgailos fragmentą, kur aiškiai pasakyta būtent šie mintis. Ir akivaizdu, ir neįtikėtina! Cinizmas, nihilizmas, melas.

Tačiau ko čia stebėtis. Apkalto baigtis nei Prezidentūroje, nei Seime niekam nekelia abejonių, tad reikia dirbti ateičiai ir klaidinti būsimus rinkėjus, ypač tuos, kurie dar taip neseniai šaukė „Šalin rankas nuo prezidento!“, o dabar sutrikę nebežino, ką galvoti. Tokiems reikia viską apversti aukštyn kojom. R. Paksas viešai yra pareiškęs, neva tarp socialliberalų ir J. Borisov'o egzistuoja kažkokie susitarimai, dėl kurių pastarasis gali tapti prezidento oponentu įrankiu. Esą dosniausias rinkimų kampanijos remėjas jam pats yra sakes, jog socialliberalai žadėję pastarajam išspręsti jo problemas. „Pusė Vilniaus kalba, kad buvo susitikimai su socialliberalais, su Artūru Paulausku. Aš nežinau, ar tai tiesa.“ – Štai iki kokių kalbų galima nusiristi iš prezidentinių aukštybių! Prezidento patarėja Vitale Vinickienė irgi žinanti, kad Artūras Paulauskas esą buvo susitikęs su J. Borisovu. Jai gali būti iškelta baudžiamoji byla. Na, dviejų R. Pakso gerbėjų iš Šiaulių – Jono Milerio ir Prano Jarašūno – jau neapgaus jokie melo virazai. „Gėda prieš pasaulį“, – sakė praėjusią savaitę prie Prezidentūros piketavę šiauliečiai. Per apsaugininkus prezidentui R. Paksui jie grąžino nuo rinkimų agitacijos išsaugotą kepuraitę „R. Paksas“, plakatą „Tarka bus“, be to, iškėlė ir dvi šluotas apsiukuoti.

Eiliniai piliečiai atsikvošėjo, praregėjo, o štai Ekscelecija kaip koks nevisprotis sėdi... ir tebetapšnoja. „Pradame bet kokius atamos taškus, diskredituoti vertybių sistemą. Jis demonstravo cinizmą, nihiliz-

mą, melą. Toks veikimas gali būti pateisinamas nebent tuo, kad Lietuvą 400 dienų valdė nevisprotis“ (Vytautas Bogušis).

Prezidentas – įtakos agentas?

Gal ir taip, tačiau visą arba dalį proto šiam nelaimingam žmogui atėmė anaipol ne kvailiai. Čia vėl norėčiau sugrįžti prie Didžiosios Britanijos žurnalo „Jane's Intelligence Digest“, kurį skaito Vakarų Europos, JAV žvalgybų darbuotojai, redaktoriaus interviu „Liebavutis ryto“ korespondentui Vytautui Rudavičiui: „Kremliaus pastangos infiltruoti ir šnipinėti tokiose šalyse kaip Lietuva smarkiai suaktyvėjo... Tikrieji Maskvos tikslai neturi nieko bendra su demokratija. Finansuodamos rinkimus, formuodamos rinkėjų nuomonę per užsakytas televizijos programas ir spaudos leidinius, Rusijos slaptosios tarnybos apnuodija tos šalies politinę sistemą“. Laimei, iki beprotybės jiems nepavyko apnuodyti tik per rinkimus „nusipirktą“ prezidento instituciją. Ketvirtadienį Vaidoto Žuko radijo laidoje kalbėjo Nepriklausomybės akto signataras Algirdas Patackas. Be kita ko štai ką jis pasakė: „Itakos agentas paprastai būna žinomas įtakingas žmogus. Tam tikru būdu kartais jam liepiama pasakyti tam tikrą tekstą arba atlikti tam tikrus veiksmus, kurie formuoja visuomenės nuomonę. Įtakos agentas sunkiausia identifikuoti, kadangi nėra už ko užsikabinti. Jie išryškėja tik krizių laikotarpiu. Darykime išvadą! Esu rašęs, kad Prezidentūra kuol toliau, tuo labiau darosi panaši į rezidentūrą, o prezidentas – į įtakos agentą“.

Paskutinį kartą prašau: Rokandėlį, atsistatydink!

Nustebino iš Amerikos grįžusio premjero Algirdo Brazauskos raginimas prezidentą R.

Paksą atsistatydinti. Tuoj pat arba prieš pat apkalta Seime. Esą, jis žmogus jaunas, be abejoj, dar norės dalyvauti politikoje, būtent todėl jam reikėtų savo noru dabar pasitraukti. Po apkalto, esą, kaip po apkalto, biografinis jau bus suteptas. Šias premjero mintis perteikia savaime žodžiais ir noriu nusistebėti: nejaugi po viso to, ką pridirbo R. Paksas, dar galima jam teikti vilčių turėti galimybę dalyvauti politikoje? Taip, galimas daiktas, jis ir toliau „politikuos“, t.y. mulkins lengvatiškus žmones, ciniškai meluos, kenks valstybei, bet kam dar tokiu aukštu lygiu gaivinti politinį lavoną? Juk ne vienas net politikas mano, kad atsistatydinimo laikas jau praėjęs. Ne politiko akimis – atsistatydinimas prieš pat balsavimą būtų dar vienas pasityčiojimas ir iš Seimo, ir iš jį rinkusių ir jo nerinkusių žmonių, nors viskas vyktų pagal netobulą Seimo statutą. Argi ne pasityčiojimas, kai šiomis dienomis, prieš pat neabejotiną atsistatydinimą (arba atsistatydinimą), prezidento rezidenciją skubiai gabenami baldai? Prisiminate, Jo Ekscelecijos žmona, pradėjusi vilos rekonstrukciją, žurnalistams aiškino: kriokiu, bet kraustyti siuosi.

Prezidento R. Pakso „byloje“ Konstitucinis Teismas jau tarė savo žodį, balandžio 8 dieną ši „byla“ perkeliama į Seimą. Kai skaitysite šį „Biciliustę“ puslapį, gal jau bus tartas paskutinis lemiamas žodis. Visi R. Pakso partijos (nors prezidentas turėtų būti nepartinis) veikėjai kiekviena proga Lietuvos žmones kviečia tomis dienomis ateiti prie Seimo. Mes negalime uždrausti žmonėms paremti nekaltai „verčiamą“ prezidentą. Ne ne, jokių riaušių nereikia, gink, Dieve! Bet mes neat-sakome. Ką žinai, visokių chuliganų gali pasitaikyti, tačiau tik ne mūsų pusėje.

Pagyvensim – pamatysim.

PSICHOLOGO ŽVILGSNIU (12)

DUKROS APIE GERĄ TĖVĄ

Dr. Kęstutis A. Trimakas

Tėvas dukrai yra svarbiausias vyras jos gyvenimo pradžioje, pateikiantis pirmąjį jo įvaizdį – paveikslą, kas yra vyras. Būtent, kad vyras yra racionaliosios, veiklumo, daugiau į dalykus, daiktus ir jų tvarkymą palinkusios, žmogiškosios prigimties pusės atstovas, daugiau veikia už namų ribų. Seimoje tėvas yra racionalumo, išminties, teisingumo ir pastovumo pamašas; todėl laikomas jos galva ar protu. Dėl šių nuostatų, tėvas negali būti bet koks, tik protingas, pastovus, teisingas, rūpestingas, saugojantis.

Duktė, kaip fiziškai silpnėnė, tėva randa saugumą, pagrindą pasitikėti kitais, savi, ir „pasauly“. Kreipdamas dėmesį ir vertindamas ją, gerbdamas ir pasigėrėdamas, jis išsiskiria ir paremia tai, kas jai sava, teigiama, gera – jos asmeninę tapatybę ir moteriškumą.

Lietuvos akademinio jaunimo pasakojimų rinkinyje yra 33 dukrų tėvo aprašymai. Tarp jų – keturi gero tėvo aprašymai. Kiekvienas jų atskleidžia įvairiųpačių teigiamą tėvo įtaką dukrai, atitinkantią josios brendimo poreikius.

Išmintingas tėvas

Agnė taip pradeda aprašyti savo gyvenimo kelią ir tėvo vietą jame: „Manam kely Dievop upatingą reikšmę turėjo žmonės, kuriuos mylėjau. Tačiau man, kaip merginai ypač svarbūs buvo vyriškos lyties asmenys, kurie mano širdį pažadino meilei, kreipusiai savęs ir Dievo pažinimo link...“

Mano tėtis dar sovietiniais laikais, būdamas aktyvus komjaunimo veikėjas, vis dėlto buvo linkęs pasvajoti ir pafilosofuoti, ypač per šeimyninius pietus savaitgaliais. Jis svaiciodavo apie „kažką aukštesnio“, „aukštesnę nuo valdančiąją jėgą“, kurią, kaip pats sakydavo, žmonės vadina Dievu. Žinoma, jo filosofija buvo praskiesta įvairiomis NSO, vėliau – ekstrasensorikos ir įvairių paranormalių įvykių priemonėmis, bet jis visą laiką turėjo antgamties nuovoką ir nė karto neiškelė jokios ateistinės hipotezės. Man, vaikai, tėti laikiusiam aukščiausiu autoritetu (jis, žinoma, buvo pats protingiausias žmogus žemėje), tai buvo sėkla, kritusi širdin ir jau nuo mažens formavusi transcendentinę pasaulėžiūrą. „Agnė tėvą žavėjosi, ji mylėjo ir persiėmė jo skelbiama pasaulėžiūra.“

Saugumą teikiantis tėvas

Anilėi ypač reikėjo saugumo, kurį patyrė iš savo tėvo. Savo patirtį ji aprašo: „Kas įvyko, kai man buvo penkeri metai, aš stengiuosi ištrinti iš atminties (...) Nuo tos vasaros aš

pasikeičiau – taip sako mano tėvas, senelė. Iki to laiko buvau tikrai išdykęs vaikas. Vėliau pradėjau nepasitikėti žmonėmis (...) Taigi tada vienas žmogus labai stipriai įskaudino mane. Tas įskaudinimas man sukėlė kaltes, baimes, nepasitikėjimo ir niekinimo (ar paniekos) jausmą, nusivylimą ir, turbūt, apatiją. Vaikystėje buvo daug skaudžių sukrėtimų. Štai dar vienas iš jų. Mokantis trečioje klasėje, einant į mokyklą, sustoję geltonas taksi ir vairuotojas siūlėsi pavezėti. Aš protestavau. Pradėjau bėgti ir automobilis nuvažiojo. Taip nuolat pamažu buvo griuamas mano pasitikėjimas žmonėmis, ypač vyrais (...) Apskritai negalėjau pakęsti, kad kas nors, ypač iš vyriškos lyties atstovų, rodytų man dėmesį, išskyrus mano šeimą. Tuo gyvenimo laikotarpiu mačiau du skirtingus vyrų tipus: 1) mylintį, bet griežtą tėtą ir 2) lipšną, bet niekšą kitą. Jutau savo dvilypumą: meilę rūpestingam tėčiui ir neapykantą kitam. Tas tėviškas meilės jausmas ir meilė jam neleidė pasišlykštelėjimui ir neapykantai visiškai užgožti mano sąmonės. Turbūt, tai ir padėjo man tą skausmą numalšinti – šaukiu, rėkiu, o kartais verkiu.“

Skaudi patirtis vaikystėje Anilėi sukėlė baimingą nepasitikėjimą vyrais ir tik tėvas jai teikė saugų vyrišką prieglobstį.

Griežtai saugojantis tėvas

Martyna prisipažino, kad kai ji buvo keturiolikmetė, jai „nerejoji imti iš gyvenimo viską... Laimei, mano tėvas visada man buvo labai griežtas. Kai mano bendraamžės galėjo eiti į šokių, galėjo dažytis ir laisvai rengtis, man visa tai buvo griežtai draudžiama (...) Išimylėjęs ketveriais metais už save vyresnį vaiką. Kaip vėliau supratau, man reikėjo manęs tik kaip vienkartinio daikto. Laimei, mane visur saugojo griežta tėvo ranka. Neįvyko nieko tokio, dėl ko reikėtų smarkiai gailėtis. Tasai mano mylimasis, supratęs, kad mano tėvas yra didžiausia kliūtis mūsų meilei ir kad manęs taip lengvai nepasieks, mane paliko. Man tai buvo labai skaudus smūgis, nes maniau, kad ji myliu beprotiškai. Žemė tarsi slydo iš po kojų. Atrėd, kad tai blogiausia tragedija. Nekentiau visų, ypač tėvo. Nenorėjau mokytis. Mintys sukosi vien tik apie pagėgimą iš namų. Dabar, kai apie tai pagalvoju ir prisimenu, koks menkas buvo mano protelis, suprantu, kad tik Dievo iškišimas apsaugojo mane nuo tokio žingsnio. Tokiam slidžiam žingsniui buvo labai palankios sąlygos, nes toji mano 'didžioji' meilė gyveno vienas, ir mano tėvai nežinojo kur...“

Martynos tėvui rūpėjo apsaugoti dukrą nuo slidaus, ją patį pažeidžiančio, žingsnio. Pradžioje nesuprato, vėliau suvokė griežtai ją saugojusio tėvo gerą norą.

Pasitraukęs ir vėl priartėjęs tėvas

Yra tėvų, kurie kartais „pasimeta“. Toks buvo Gailės tėvas. Ji pasakojo: „Aš visada savo tėvui buvau maža mergaitė. Vaikystėje ta meilė pasireiškė lepinimu (...) Metams bėgant, keitėsi tarpusavio santykiai. Žinoma, kad jam rūpiu, tačiau jis niekada neklausdavo ką jaučiu, ką

išgyvenu. Šiuo atveju tarp mūsų buvo siena. Aš negalėjau prie jo prieti ir apsikabinti, kai to labiausiai reikėjo – tai buvo neįprasta. Na, o su mama santykiai niekada nebuvo geri. Jai labiau rūpėjo, kaip aš atrodau, bet ne ką jaučiu. Aš niekada nesupratau, kodėl ji moka mane tik bausti, bet ne išklausti. Tėtis matė šią 'ribą' tarp manęs ir mamos, bet kaip ir visada tylėjo (...) Vieną dieną aš susipykau su mama ir savo kambaryje užsidariusi verkiau, nenorėdama žinoti nieko. Net nežinau kaip į mano kambarį atėjo tėtis. Jis pradėjo mane guosti, klausiti, kas yra, kodėl aš verkiu. Toks jo dėmesys mane dar labiau sujaudino ir dabar norėjęsi išlieti viską, kas buvo susikaupę širdyje. Nežinau kodėl, bet man norėjęsi ir jį kaltinti už mano kančią. Tėtis saugų vyrišką prieglobstį. Jis pradėjo kalbėti apie savo jausmus man, kaip įsivaizduoja mane ateityje. Tik šį kartą verkiau ne aš viena, verkėme abu. Ir staiga, visiškai mano nežinoma, jis mane apkabino ir pabučiavo... Per septyniolika metų tėvas pirmą kartą apkabino dukrą bandydamas ją išlaikyti ir paguosti.“

Gailė pripažino, kad tuo momentu ji atrado tėtį „kaip visiskai naują žmogų“ – tikrą tėtį, kurio buvo pasigedusi daugelį metų. Tėvas jai – tai „saugumas, supratimas, meilė“.

***

Siūlau skaitytojams, atidžiau susipažinus su toms vaidmeniu ir užduotimi dukros atžvilgiu (žr. šio straipsnio įvadą ir išvadą), patiemis plačiau išsiaiškinti, kaip kiekvienas tėvas savo dukrai: 1) padėjo sudaryti tapatybę (ypač Agnė, Martyna), 2) patvirtino jos moteriškumą (ypač Anilė ir Gailė), 3) ugdė pasitikėjimą (ypač Anilė ir Gailė), 4) kėlė saugumo jausmą (ypač Anilė) ir 5) rodė teigiamą vyro įvaizdį (visoms keturioms).

Ar pastebime, kad tėviškas tėvas buvo ypač reikalingas pažeistai Anilėi ir ilgesnį laiką tėvo pasigedusiai Gailė?

Išvados
1. Tikras (ne vien biologinis) tėvas dukrai parodo teigiamą vyro įvaizdį, ugdo saugumo ir pasitikėjimo jausmą, padeda susidaryti tapatybę (pasauleivaizdį, savimone, gyvenimo kryptį) ir patvirtina jos moteriškumą.
2. Nuo pat mažens, vaikystėje ir jaunystėje dukrai yra reikalingas toks tėvas, kuris paremia jos pastangas bręsti ir pergaleti sunkumus, o ypač – skaudžias patirtis.
3. Tėvui, nei psichologiškai, nei fiziškai, nesant šalia, duktė tėvo pasigenda, o jo ilgesnis trūkumas gali atnešti neigiamą poveikį, ypač jei joks kitas asmuo neužima tėvo vietos.

ČIKAGOJE...

SVARBUS POSĖDIS JAUNIMO CENTRE

Ligija Tautkuvienė

Šeštadienį, balandžio 3 d., Jaunimo centre rinkosi lituanistinių tyrimų ir studijų centro (toliau – LTSC) Tyrybos, Valdymo nariai, sukvietę visą būrį žmonių svarbiu klausimui spręsti – pasilikti Jaunimo centre, ar išskraustyti kitur, nes pakelti nuomos mokesčiai LTSC yra nebeįkandami.

Pagrindinį pranešimą skaitė LTSC archyvo direktorė Skirmantė Miglinienė. Pranešėja supažindino susirinkusiuosius su nuveiktais ir planuojamais darbais. Apibūdino LTSC vietą ir svarbą išvystijos gyvenime.

Kas atsitiko, kad LTSC, tiek metų ramiai išgyvenęs Jaunimo centre, dabar kamuojaamas tokių rūpesčių? Kalbinu Skirmantę Miglinienę:

– Vieniulynas, kuris sunkiai išsilai-ko pats, kelia mums nuomos mokesčių, krausto mūsų archyvus iš pusrūsio į trečią aukštą, skirdamas dešynis kambarius, prašo už kiekvieną jų nuomos mokesčio po 200 dolerių. Kama LTSC yra neįmanoma. Tai viena. Antra, apačioje yra įrengtos specialios lentynos archyvam. Kai jas pajudinsime – daugelis sulūš, reikės vėl pirkti, užsakyti naujas. Be to, tos lentynos pritaikytos kitokioms patalpoms. Kodėl reikia mus išjudinti? Lituanistinei mokyklai trūksta patalpų. Šiais metais mokykla naudosis tomis klasiomis, kurios dabar siūlomos mums. Sakoma, kad vaikams pirmenybė. Bet, vaikų šiandien daugiau, rytoj jų gali būti mažiau, o LTSC gyvuoją ne pirmą dešimtį...
Sprendimo nėra. Sudaryta komisija iš LTSC, Jėzuitų vienuolyno, Jaunimo centro ir lituanistinės mokyklos po du atstovus, dirbs visą balandį. Tada ir sužinosime sprendimą. Padėtį palengvintų didesnė Lietuvių fondo parama.

Ligijos Tautkuvienės nuotraukoje (iš kairės): prof. Jonas Račkauskas, prof. Vytautas Beliauskas.

Ligijos Tautkuvienės nuotraukoje: Skirmantė Miglinienė skaito pagrindinį pranešimą.

Paroda M. K.

Čiurlonio galerijoje

Penktadienį, balandžio 2 d., trys moterys, trys skirtingo meninio pasirengimo dailininkės, pateikė žiūrovams nemažai skirtingą techniką atliktų darbų. Rūtos Ostrovskajos ir Angelės Jonelienės darbai – daugiau profesionalūs, išmąstyti, išieškoti. Albinos Pauliukevičienės – dailininkės – mėgėjos, akvarelės, piešiniai.

Paroda veiks dvi savaites.

Adomo Tautkaus nuotraukose (viršuje): parodos atidarymas. Kalba Algimantas Kezys, šalia – Angelė Jonelienė. Dešinėje: Rūta Ostrovskaja, toliau: Albina Pauliukevičienė.

MŪSŲ VAIKAI

Rolando Bartašino nuotraukoje: po koncerto.

Šiltą ir saulėtą paskutinį kovo sekmadienį, visus, dalyvavusius šv. Mišių aukoje Čikagos Jaunimo centro Jėzuitų koplyčioje, i nuotaikingą koncertą pakvietė jaunieji muzikos mylėtojai. Muzikantų ir dainorių atliekami kūriniai pavasariniais upeliais susiliejo į žaismingą muzikinę upę....

Darniai skambėjo jaunųjų dainorių Rafaelės Šedytės ir Meno mokyklės moksleivės Gerdos Subačiūtės (mokytoja Loreta Umbrasienė) bei 4-metės Gabijos Gorytės (mokytoja Dalia Gedvilienė) atliekamos dainelės, instrumentiniai kūriniai. Koncerte pianinu skambino Milda Bartašūnaitė, Jadvyga Jonavičiūtė, Gabrielius Šedys (mokyt. Kristina Smirnova), taip pat Indrė Genevičiūtė, Martynas Einikis (keyboard'as), Emilija Rasinskaitė ir Berta Brazdeikytė (mokyt. Jolanta Baniene). Išgirdome įvairių žanrų ir kompozitorių muziką....

Originaliai nuskambėjo smuikininkų Jadvygos ir Adomo Jona-

Jolantos Baniinės nuotraukoje: (viršuje) Indrė Genevičiūtė; (dešinėje) Martynas Einikis.

Kalendorius

Vardadieniai
balandžio 6 d. — 13 d.

Antradienis, balandžio 6 d.
Dangutis, Celestinas, Genardas, Sikstas, Vilimas, Žilvinė, Žintautas.

Trečiadienis, balandžio 7 d.
Donata, Hermanas, Kantautė, Minvydas, Rūtenis.

Ketvirtadienis, balandžio 8 d.
Aistis, Dionyzas, Gintautas, Julija, Skirgaile, Valteris.

Penktadienis, balandžio 9 d.
Aurimas, Dalia, Kleopas, Paladijus, Rasa.

Šeštadienis, balandžio 10 d.
Agnė, Apolonijus, Karjotas, Margarita, Matilda, Mintautas.

Sekmadienis, balandžio 11 d.
Dangailė, Leonas, Liutas, Liutauras, Vykintas.

Pirmadienis, balandžio 12 d.
Damijonas, Gelmantas, Julius, Jūratė, Zenonas.

Antradienis, balandžio 13 d.
Aldonas, Algaudė, Galvydas, Ida, Martynas, Mingaudas.

Kalendorius

MALONI ŽINIA IŠ LIETUVOS

Sekmadienį, balandžio 4 d. Lietuvos Muzikos akademijos didžiojoje salėje buvo surengtas išeivijos kompozitorės, fortepijono specialistės, Nijolės Bogutaitės - Dėdinienės kūrybinių koncertas. Koncertą vedė fakulteto dekanė, dr. Ramunė Kryžauskienė. „Net 25 pianistai buvo pasirodę ir skambino po vieną ar dvi autorės pjeses. Trys vokaliniai ansambliai dainavo kompozitorės harmonizuotas liaudies dainas. Kai kurios dainos išradę pedagogai parengė su vokalu, kanklėmis, dūdele ar paprasčiausiu mušamųjų pritarimu. Tai labai pajauirino koncertėlį, padėjo išlaikyti dėmesį net ir pačių mažiausių klausytojų. Koncertą susirinko daug klausytojų, tėvų, pedagogų. Dr. Jūratė Triušaitienė suvokė vaizdą, rašo dr. Ramunė Kryžauskienė.

Sveikiname Nijolę Bogutaitę - Dėdinienę su tokiu gražiu jos kūrybos įvertinimu!

Jolanta Baniene

vičių šeimyninis duetas (akomp. Kristina Smirnova), keletą kūrinių saksofonu — pagrojo Gediminas Grašys (mokytojas Mindaugas Matkus). Koncerto pabaigoje išgirdome išpūdingas saksofonisto Gabrieliaus Šedžio ir Mindaugo Matkaus džiazo improvizacijas, kurias palydėjo nuosirdūs klausytojų plojimai.

Dalyvių vardu dėkojame visiems, padėjusiems surengti šią gražią muzikos šventę: koncerto sumanytojai Jurgitai Šedienei, kun. Antanui Gražuliui SJ, Jaunimo centro valdybos pirmininkei Mildai Šatienai, Mildai ir Juozui Margunavičiams, Ritai ir Juozui Šakeniams, mieliems koncerto klausytojams už šiltus aplošimus ir visiems, visiems, svetingai atvėrusiems Jaunimo centro duris muzikos mylėtojų atžalynui....

GYVENIMO ŠEŠĖLIAI (LAIŠKAI)

NELEISKIME SAVES IŠNAUDOTI

Labai gerai, kad laikraščiuose iškeliame žmones - apgavikai, kurių paslaugomis pasitikima ir skaudžiai nukentama. Nereikia nutylėti, turėtų kuo daugiau žmonių pasidalinti savo patirtimi, nebūtinai — tik apie blogus atvejus. Yra ir padorių žmonių, kurie tvarkingai, gerai aptarnauja savo klientus. Taip mes daugiau padėsime vieni kitiems. Noriu patarti, ką pirmiausiai žmonės turėtų žinoti. 1. Jei agentas neduoda pasirašyti jokių sutarčių-kontraktų, jokių legalių popierių, tai jis pats nėra legalus ir joki būdu tokiu pasitiktėti negalima. Žydų tautybės šeimos samdo žmones, bet jų atlyginimai būna maži — daugiausia moka 1 mėnesį po 1,000 dol. arba 1,100 dol. Tokios šeimos neieško žmonių per agentūras, nes joms nenori mokėti už paslaugas. Nepamirškite, kad — jei agentas reikalauja iš jūsų pinigų — tai nėra legalu. 2. Nereikėtų pirkti, kaip sakoma, katės maiše. Jums agentas ar agentūra pasiūlo kažkur darbą, apibūdina jį labai gražiai ir liepia greičiau jiems sumokėti pinigus. Po to duoda adresą ir liepia patiems važiuoti ir pradėti dirbti. Niekada nereikėtų sutikti su tokiais pasiūlymais.

Niekad nežinau, ką ten rasi nuvažiuavęs ir dažniausiai tokie darbai būna tik savaitei ar kelioms. Niekas nemokės didelio atlyginimo slaugai, jei senelis ar senelė, kaip agentūros sako, visiškai sveiki, vaikščiojantys. Tokie slaugių, šeiminių, namų ruošos darbai yra legalūs ir niekas negali jų gąsdinti, kad praneš apie jus imigracinei tarnybai, to nereikia bijoti. Kiekvienas, ieškantis panašaus darbo, nesvarbu, ar jis šiame krašte legalus, ar ne, turi žinoti Labor Department telefono numerį ir pasakyti apie tai agentūrai, jog apgaules atveju, jis nebijos paskambinti. Labor Department adresas: State of Illinois Building, 160 North La Salle — Suite 1300, Chicago, IL 60631-3150. Tel.: 312-793-2800 arba 312-1793-1817.

Pranešus apie nesąžiningą agentą arba agentūrą, jie būtinai, nes visus suktontraliuoti yra labai sunku. Toks agentas turi daugiau bijoti už jus, nes jis ne tik jus apgaus, bet ir pats eina prieš Amerikos įstatymus. Nereikia bijoti nei policijos, nes ir ji nieko bendro neturi su emigracija, tik nepažinkite įstatymų, nepadarykite nusikaltimų.

Nijolė Nausėdienė

Nori verk, nori juokis

***Pacientas: „Daktare, prieš šešetą metų aš prarijau sidabrinę monetą.“
Daktaras: „Kodėl tik dabar kreipiesi į gydytoją?“ — Tada man nereikėjo pinigų...
*** Šešerių metų berniukas: „Aš tave myliu. Tu esi vienintelė, kurią aš myliu.“
Šešerių metų mergaitė: „Nustok. Tu esi per jaunas!“
*** Ant baro sienos kabo užrašas: „Jei tu geri iki užsimirimo, tai prašau sumokėti prieš pradėdant gerti“.

Galvosūkis — pokštas

Netoli nuo kranto stovi laivas su nuleistomis į vandenį (šalia borto) virvėmis kopėčiomis. Jos turi 10 pakopų. Atstumas tarp pakopų 30 cm. Žemiausioji pakopa liečia vandens paviršių. Šiandien vandenynas labai ramus, bet prasideda potvynis, kurio metu vanduo pakyla po 15 cm.

Po kiek laiko vanduo apsemis virvinių kopėčių trečiąją pakopą?

Atsakymas

Mama mėgsta apkepinti duonos riekes mažoje keptuvėlėje. Apkepusi vieną rieketę šoną, apverčia ir apkepa kitą. Kiekvienas rieketės šonas apkepa per 30 sekundžių, o keptuvėje telpa tik dvi rieketės. Sugalvokite kaip Gintaro mama sugeba apkepti abu trijų riekių šonus tik per 1 min. ir 30 sek., o ne per — 2 min. Jūs gausite vakarienę 3 skanias apkeptas riekes.

Atsakymas. Įgudusi kulinarė deda dvi riekes į keptuvę, per 30 sek. apkepa vieną šoną. Po to pirmąją rieketę apverčia, antrąją — išima. Į jos vietą deda trečiąją. Taigi, po antros pusės minutės, pirmoji rieketė bus visiškai apkepta, o trečioji — pusiau. Dabar ji turi 2 riekes (antrąją ir trečiąją), kurių kiekviena — pusiau apkepta. Jos apkeps per kitą pusę minutės. Bendras laikas — 1 min. 30 sek., o ne — 2 min.

Gardžiausias alus iš Lietuvos.
Visur ieškokite tik Kalnapilio!

VIRŠ
VISŲ
KALNŲ
KALNAPILIS

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO., INC.

Importers & Distributors of Fine Liquors and Imported Beers
(773) 278-4848

Pažinčių KLUBAS

ZODIAKAS

Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Mūsų laikraštis skaitomas visur, kur tik gyvena lietuviai. Tad naudokitės proga, skelbtės, gal kur, kokiam kitame pasaulio krašte, o gal čia pat, laukia žmogus, ieškantis panašaus į jus.

31. Našlė, 59 m., 162 cm., išsilav. aukštasis, vaikai sukurę šeimas, gyvenamuoju plotu neapsirūpinusi, mėgstanti gaminti valgi, auginti gėles, norėtų sutikti paprastą, malonų lietuvį.

Vanda Medziukaitė
21423 W Larch Ct.
Plainfield, IL 60544-6344
Tel.: 224-628-1557
32. Moteris, 39 m., malonios iš-

vaizdos, išsilavinusi, elegantiška, le-gali Amerikoje, norėtų sutikti inteligentišką, vyresnio amžiaus gyvenimo draugą.

Tel.: 708-955-3690

32. Našlė, 65 m., 161 cm., išsilav. aukštasis, apsirūpinusi gyv. plotu, du savarankiški sūnūs, norėtų sutikti nerūkantį, negeriantį, malonų lietuvį rimtai draugystei. „Tikiuosi sutikti tokį, kuris norėtų gyventi Lietuvoje“.

Ada. Tel.: 773-931-2170

Redakcijos priedas: mes nesaugojame ir neperduodame pasisakymų telefonų ar adresų. Skelbiame tokį tekstą, kokį atsiunčiate.

PAŽINČIŲ KLUBAS ZODIAKAS ANKETA

Iškirpk ir išsiųsk

Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Užpildykite anketą ir siųskite mums nurodytais adresais. Galite ir elektroniniu paštu.

- Amžius _____ ūgis _____ kitos savybės _____
- Socialinis statusas: išsiskyręs (-usi) _____
Nevedęs _____ netekėjęs _____ našlys (-ė) _____
Vaikai _____
- Socialinė padėtis: apsirūpinęs (-usi) _____
neapsirūpinęs (-usi) gyvenamuoju plotu _____
- Išsilavinimas _____
- Darbas (kūrybinis, fizinis, aptarnavimo sfera) _____
- Pomėgiai _____
- Tikslai — rimtai draugystei, laisvalaikui praleisti, bendravimui _____
- Jūsų adresas ir tel. Nr. _____

9. Skelbimo tekstas

Jūsų vardas, telefono Nr., adresas, kurį norite paskelbti _____